

*Til kapitel 5**Til § 25*

Bestemmelsen præciserer de overordnede retningslinjer for hvilke krav, der fra lovgivers side stilles til opfyldelse af lovens formål. Der er ikke fundet behov for at indføre en offentlig godkendelsesordning af virksomhedernes interne regler.

Bestemmelsen skal alene opfyldes i det omfang, at de bestemmelser, som § 25 vedrører, er trådt i kraft. Dette betyder eksempelvis, at der ikke skal uddannes i »politisk udsatte personer«, jf. lovforslagets § 19, før bestemmelsen træder i kraft den 1. januar 2007, jf. lovforslagets § 38, stk. 3.

Stk. 1 gennemfører direktivets artikel 34 (1) og 35 (1), 1. og 2. del. Med henblik på at forebygge og forhindre gennemførelse af transaktioner, der er knyttet til hvidvask af penge og terrorfinansiering, pålægger forslaget virksomhederne at udfærdige interne regler om betryggende kontrol- og kommunikationsprocedurer, herunder regler, der sikrer, at kundens rette identitet kendes, hvorledes virksomhederne skal undersøge mistænkelige transaktioner samt en procedure for underretning af politiet. De interne regler kan også indeholde beskrivelse af hvilke kundetyper og/eller produkter, der anses for at have lav risiko eller høj risiko, samt begrundelsen herfor. Kravet om skriftlighed kan anses for opfyldt ved, at retningslinjerne lagres digitalt.

Det pålægges endvidere virksomhederne at udfærdige uddannelsesprogrammer, der sikrer, at personalet, herunder også medlemmer af ledelsen, får den fornødne instruktion til gennemførelse af betryggende kontrol- og underretningsforanstaltningerne. Dette kan ske i form af regelmæssige interne instruktionsmøder eller som led i virksomhedens uddannelsesforløb. Formålet hermed er at give de ansatte bedre forudsætninger for at genkende aktiviteter, som kan være forbundet med hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, og at de kan blive instrueret om, hvorledes de skal forholde sig i sådanne tilfælde.

Det fremgår af stk. 1, at de skriftlige interne regler skal være tilstrækkelige. Hermed forstås, at der for visse typer af virksomheder vil være tale om lavrisikokunder eller lavrisikoprodukter, hvorfor kravene kan vurderes ud fra en risikobaseret synsvinkel. Kravene til skriftlige interne regler vil også afhænge af virksomhedens størrelse.

For virksomheder omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-10, betyder ledelseskontrol, at den enkelte virksomhed skal udpege en person på ledelsesniveau, der skal sik-

re, at virksomheden overholder pligterne efter loven, jf. *stk. 2*. Dette er en gennemførelse af den fortolkende note til FATFs anbefaling nr. 15. Ved ledelsesniveau forstås i mindre virksomheder direktionen. Ved større virksomheder forstås f.eks. en underdirektør eller en chef for en juridisk afdeling.

Stk. 3 gennemfører direktivets artikel 35 (1), 1. og 2. led. Virksomheden skal bl.a. gennem uddannelsesprogrammer sikre, at de ansatte er bekendt med pligterne vedrørende bekæmpelse af hvidvask, herunder legitimationskravene, og at de skal være opmærksomme på mistænkelige transaktioner. Der er ikke specielle krav til, hvordan dette sikres. Det vil ofte være nærliggende for større virksomheder at tilrettelægge egentlig undervisning. En række omfattede virksomheder vil være enkeltmandsvirksomheder eller mindre virksomheder, hvor en anden form for orientering af de ansatte passer mere naturligt ind i virksomhedsstrukturen.

Stk. 4, der gennemfører direktivets artikel 35 (1), 3. led, præciserer i øvrigt, at det i ansættelsesforhold altid er arbejdsgiveren - også når denne er en juridisk person - som de nævnte pligter påhviler.

Efter *stk. 5* kan Finanstilsynet fastsætte nærmere overordnede generelle retningslinjer for forretningsgange m.v. for de i *stk. 1* nævnte krav. Retningslinjerne skal kun vedrøre overordnede områder, og der vil ikke kunne ske en detailregulering af enkeltområder i disse. Finanstilsynet drøfter retningslinjerne med den omfattede sektor, inden retningslinjerne udstedes.

*Til kapitel 6**Til § 26*

Bestemmelsen svarer til § 16, stk. 2, i betænkningen og gennemfører artikel 26 i direktivet.

Det fremgår af bestemmelsen, at ansvarsfriheden også gælder for den kortere »indefrysningsperiode«, der vil kunne være i forbindelse med en underretning efter forslaget § 7, stk. 4, fra der gives underretning og til beslutning om beslaglæggelse eller frigivelse af det pågældende udbytte er taget. Dette svarer til reguleringen af indefrysning i Rådets forordning (EF) nr. 881/2002 om indførelse af visse specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder, der har tilknytning til Usama bin Laden, Al-Qaida-organisationen og Taliban samt om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 467/2001 om forbud mod udførelse af visse varer og tjenesteydelser til Afghanistan, om styrkelse af flyveforbuddet og om udvidelse af indefrysningen af midler og andre økonomiske ressourcer over for Taliban i Afghanistan.